BUSOS I METRO S'ATURARAN UN MINUT AL MIGDIA Els autobusos i el metro de Barcelona s'aturaran aquest migdia durant un minut en homenatge a un treballador de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) que va morir per covid el 31 de desembre.

"ELS HOSPITALS JA ESTAN DESCONTROLATS" El cap de malalties infeccioses de l'Hospital del Mar de Barcelona, Robert Güerri, va dir ahir a RAC1 que els hospitals "estan descontrolats" i si no es prenen "mesures urgents" hauran de decidir quins casos "prioritzen".

Una inusual estampa del carrer Major de Puigcerdà buit durant les festes nadalenques. ACN

La Cerdanya i el Ripollès miren al futur amb incertesa

Els veïns de les dues comarques confinades temen que al gener s'imposin mesures a tot Catalunya i que s'allargui 'sine die' el seu ofec

MARIA GARCIA
PUIGCERDÀ / RIPOLL

La majoria de catalans només les visiten quan necessiten "desconnexió" i "natura". Però rere les imatges de postal de la Cerdanya i el Ripollès, hi ha veïns que tenen cura dels seus paisatges i les seves riqueses a través de la seva feina, que depèn, directament o indirectament, de les visites que reben al llarg de l'any i, especialment, durant els mesos de més fred. Al ser pocs habitants residents, més o menys tots es coneixen. Estan connectats a nivell personal o laboral. Passa com amb les peces de dòmino: si en cau una, la resta van al darrere.

A la capital cerdana, per exemple, els monitors d'esquí solen entrenar al gimnàs Crossfit Puigcerdà, que porten dos joves, Laetitia Saibi i Arnau Arinyó. Quan tenen festa, ho aprofiten per anar a un dels dos cinemes que porta Carme Palau. El 80% dels seus clients són de fora, i molts han arribat gràcies al taxi d'Antonio Muñoz o amb l'autocar de Salvador Rigola d'Autocars Trans Cerdanya. S'allotgen en segones residències o en apartaments com els de Francesc Armengol i solen sopar als restaurants de la zona. Com a record, els agrada comprar productes de la terra com els iogurts de Mònica Astorga de ca l'Alzina o els embotits artesans que reparteix amunt i avall Joaquim Capacés de Càrniques Cadí de la Tosa. I perquè els nens aprenguin a esquiar, els porten a l'Escola d'Esquí de Llívia, que dirigeix Mireia Vila, que amb el confinament perimetral veu amb por el futur: "Si al gener no s'obre la mobilitat, les escoles d'esquí del Ripollès i la Cerdanya haurem de tancar", alerta. La seva por és la més estesa a les dues comarques: que l'augment de contagis estengui el confinament a tot Catalunya i s'allargui *sine die* l'ofec actual.

Tancament Si no s'obre la mobilitat, les escoles d'esquí hauran de plegar

"La majoria d'empreses facturen per Nadal fins al 40% del total de l'any i no sé si ajudes de 1.500 a 3.000 euros realment serveixen d'alguna cosa. A més, s'han oblidat de sectors que també s'han vist perjudicats", recalca l'alcalde de Puigcerdà, Albert Piñeira, en referència al paquet d'ajudes del Govern. A part de les escoles d'esquí, no inclouen els serveis de viatgers com autocars o taxis, ni els transportistes, ni gimnasos, ni centres culturals, ni el primer sector. La major part dels negocis són petits i familiars i estan registrant pèrdues de fins al 90% de la facturació. "Tinc 35.000 euros en gènere a les neveres i se'm farà malbé", lamenta Joaquim Capaces. I Armengol afegeix: "A més de perdre els visitants catalans, també han deixat de venir els francesos. Acumulem moltes pèrdues".

Per anar de Puigcerdà a Ripoll pots passar per la carretera de Gombrèn o per la collada de Toses. Per a aquestes dates, el millor seria triar la primera opció, perquè la segona estaria a vessar de cotxes i vianants carregats d'esquís i *snowboards*. Però els últims caps de setmana la imatge de la Molina era ben diferent: les muntanyes enfarinades semblaven un desert fantasmagòric. Aparcaments buits, hotels a les fosques, telecadires que pugen i baixen per a ningú, i quatre privilegiats que criden i riuen perquè les pistes són pràcticament només seves.

I mentre a la Cerdanya les paraules que més es repeteixen són "estem tristos" i "molt decebuts", al Ripollès el que se sent més és "estem empipats" i "no ho entenem". Molts dels restaurants, bars i hotels de la zona que ara estan tancats donaven feina a molts veïns, especialment a petits productors com Marc Pastoret de Molló, que va veure com en una sola nit desapareixia el gruix de les comandes que tenia per a les carnisseries de la Vall de Camprodon. "Si un any normal mataríem dos vedells, ara mig. No és la mateixa la població que hi ha ara respecte de la que hi ha amb les segones residències i l'esquí", diu el pagès, que reconeix que no és gaire optimista: "Potser sí que estem massa encarats al turisme, com arreu de Catalunya, i quan això falla, tot cau al darrere. Però almenys ara per Nadal hauríem guanyat alguna cosa, que si al gener tanquen a tothom, no sé com ho farem".

Petites empreses familiars

"Sisplau, no m'ho portis", va ser la frase que més va ressonar a casa de Jordi Aspar d'Embotits Costabona la nit del 22 de desembre. Feia mesos que preparava els encàrrecs de Nadal: elabora embotits artesanals que no es fan d'un dia per l'altre. I ara té totes les neveres plenes i totes les comandes estripades. "Venem a bars i restaurants, 30 euros aquí, 25 allà, 50 més enllà. Tenim uns 200 clients, que són com dos de grans, i cap pot obrir". Aspar, que és la tercera generació al capdavant del negoci, es defineix com un "empresari amb mentalitat d'antiempresari" perquè pren les decisions amb el cor i no el cap. Després del confinament del març, va haver d'acomiadar un dels sis treballadors que tenia. I va escollir que fos la seva dona, que podia tornar a una feina anterior. "Aquí ens coneixem tots: no són números, són persones", subratlla. Al ser primer sector, no té dret a rebre cap ajut: reconeix que no sap com tirarà endavant si no torna la restauració. "Diu la dita que l'avi munta l'empresa, el fill la tira endavant i el net la carda a terra. No li vull donar la raó a la dita, però no sé com ho farem", admet amb tristesa davant del futur incert que afronten les dues comarques.